

Kako ne plagirati – *citiranje u praksi*

OSNOVI ISTRAZIVANJA U POLITICKIM NAUKAMA

Zašto citiramo?

- ▶ Osnovni način komuniciranja u akademskoj zajednici je kroz razmjenu ideja i dokaza kroz publikacije
- ▶ Pravila zahtijevaju da se odredite prema već postojećem znanju
- ▶ Citiranjem postizemo balans između dva cilja ključna zahtjeva prilikom pisanja pregleda literature:
 - 1) **originalnog doprinosa naučnom polju**
 - 2) **poznavanja relevantne literature**
- Previše vs. premalo citata

Tehnička pravila citiranja

- ▶ Citati se stavljaju između znakova navoda

“Na osnovu postojeće literature, Crna Gora se može klasifikovati kao višepartijski sistem sa dominantnom partijom.” (Popović, 2008)

- ▶ Ukoliko se u citatu nešto posebno ističe (*kurzivom* ili **boldovanim** tekstom) od strane onog koji citira to se mora napomenuti u zagradi

“Na osnovu postojeće literature, Crna Gora se može klasifikovati kao **dominantnom** (bold N.B.) partijom.” (Popović, 2008) višepartijski sistem sa

- ▶ Izostavljanje dijela citata se takođe mora naglasiti - (...)

“(…) Na osnovu postojeće literature, Crna Gora se može klasifikovati kao višepartijski sistem sa dominantnom partijom.” (Popović, 2008)

Načini citiranja

- ▶ Stil citiranja najčešće određen pravilima na pojedinačnom fakultetu/univerzitetu
- ▶ Razlikuje se od profesora do profesora
- ▶ **Način 1:** Citiranje u tekstu (**Harvardski sistem**)
- ▶ **Način 2:** Citiranje u fusnoti (**Oksfordski sistem**)
- ▶ Harvardski stil je apsolutno **dominantan** način citiranja u politikološkoj zajednici

Harvardski sistem

- ▶ Danas najrasprostranjeniji, iako novijeg doba
- ▶ Uput na literaturu se smješta u glavni tekst (prezime autora, godina objave i tačna stranica)

“Postulirajući *ethos* kao temelj političkog, Šluk (1977:89)...”

- ▶ Ukoliko se prezime autora ne pominje u tekstu onda - (Šluk, 1997:89)
- ▶ Ostali detalji publikacije – tačan naziv rada, izdavač, ime autora – je zabilježeno u listi referenci na kraju rada

Oksfordski sistem

- ▶ Stariji sistem, znatno manje korišćen u političkim naukama
- ▶ Referenca se smješta u fusnotu, a uput se obilježava brojem fusnote
- ▶ Pozivanje na već pomenuto djelo se obilježava skraćenicama *ibid.* ili *ibidem.*
- ▶ Obavezno je navođenje svih potrebnih detalja u samoj fusnoti

¹ Uputstva za ispravno navođenje bibliografske reference možete pronaći u dijelu o bibliografiji.

² Primjer oksfordskog načina citiranja.

³ Za značenja skraćenicama koje se koriste u uputima na literaturu vidi ovaj rad, poglavlje 8.

⁴ Karl-Folkman Šluk, *Politička filozofija*, Zagreb, „Naprijed“, 1977, str. 27 – 30.

⁵ Šluk, *n.d.*, str. 98 – 103.

Kako (ne)citirati

- ▶ O čemu treba misliti prilikom navođenja tuđeg akademskog rada:
 - ❑ Da li da citirate autorove riječi? **(Direktni citat)**
 - ❑ Ako odlučite da ne citirate, kako da parafrazirate i sumirate autorove riječi? **(Indirektni citat)**
 - ❑ Da li da koristite autorovo ime u tekstu?

Direktno citiranje

- ▶ Kada odlučimo da direktno citiramo, umjesto da parafraziramo, to najčešće radimo jer je originalni jezik živovpisan, provokativan, neobičan – parafraziranje bi moguće izgubilo dio smisla

“Veliki virtuoz diplomatije, Oto fon Bizmark, svojevremeno je rekao: ‘Državnik ne može ništa ostvariti samostalno. Mora biti strpljiv i čekati sve dok ne čuje kako sam Bog korača kroz tokove istorije, i onda se prosto predati i vjerno pratiti’ (Taylor, 1995:115; u Hyde-Price, 2006).

- ▶ Bizmarkove riječi su, u ovom slučaju, previše poetične za parafrazu, pa se autor odlučio za direktni citat.

- ▶ Suštinski istu misao je na nešto drugačiji način izrazio i Henri Kisindžer:

“Pravi test za svakog državnika je njegova sposobnost da prepozna pravi odnos između sila istorije i prepozna kako ta spoznaja služi njegovom interesu.” (Kisindžer, 1957:325)

Parafraziranje/sumiranje

- ▶ Kada je navedeni rad relevantan za vaše istraživanje, ali želite da ga prezentujete u drugom svijetlu ili "skratite" originalnu misao
- ▶ Ne mislite da konkretan način na koji je nešto rečeno donosi dodatnu vrijednost vašem radu, osim osnovne ideje
- ▶ **Parafraza:** korišćenje konkretne autorove *rečenice* ili *paragrafa*, ali bez upotrebe autorovih originalnih riječi.
- ▶ Sugestije za parafraziranje:
 - 1) **Izolovati ključni smisao ideja u tekstu;**
 - 2) **Promijeniti strukturu rečenice;**
 - 3) **Koristiti sinonime ili riječi koje su blisko povezane i odgovarajuće**
- ▶ Sumiranje koristimo kada želimo uključiti autorove ideje koje se prostiru kroz više strana, ili cijelo djelo – konkretne stranice postaju manje važne.

Citiranje vs. Parafraziranje

- ▶ U društvenim naukama dominiraju parafraze (svega 8-12% navoda su direktni citati)
- ▶ Direktno citiranje pogodno za radove koji se baziraju na govorima, primarnim izvorima, vremenski osjetljivom rječniku, itd.
- ▶ Poželjno je dati jasno do znanja zašto je određeni rad citiran
- ▶ Parafraziranje stavlja manje opterećenja na tekst
- ▶ U slučaju direktnog citiranja veće količine teksta poželjno je citat izdvojiti u zasebni paragraf odvojen od ostatka teksta
- ▶ Jednako važno za oba načina: **preciznost i tačnost!**

Plagiranje

- ▶ *Plagiranje se dešava kada su nečije riječi reprodukovane na način da ideje i argumenti originalnog autora, u očima onoga ko čita, bivaju pripisana onome ko citira*
- ▶ **Uzroci:** nedostatak referenci, nepravilno citiranje, loše vođenje bilješki, loše parafraziranje
- ▶ Može imati ozbiljne posljedice po studentski i akademski status
- ▶ *Nenamjerno plagiranje je i dalje plagiranje*
- ▶ Parafraziranje može biti plagiranje

Lista referenci

- ▶ Obavezan dio akademskog rada!
- ▶ Ne smiju se navoditi radovi koji nijesu korišćenji
- ▶ U slučaju citiranja već postojećeg citata, nužno je navesti oba autora u listi referenci
- ▶ U slučaju korišćenja internet stranica, nužno je navesti tačno vrijeme posljednje posjete
- ▶ Lista referenci mora biti potpuna:
 - prezime autora,
 - ime autora,
 - *naslov* (piše se kurzivom),
 - broj izdanja (ako ih ima veći broj),
 - mjesto izdanja,
 - ime izdavača,
 - godina izdanja,
 - broj toma,
 - broj stranice/a.

Primjer liste referenci

Bibliography

- Amundsen, Inge. "In Search of a Counter-Force: State, Power and Civil Society in the Struggle for Democracy in Africa." PhD diss., University of Tromsø, 1997.
- Beach, Derek, and Rasmus B. Pedersen. *Process Tracing Methods*. Book manuscript accepted at the University of Michigan Press, 2011.
- Bieber, Florian. "Montenegrin Politics since the Disintegration of Yugoslavia." In *Montenegro in Transition: Problems of Identity and Statehood*, edited by Florian Bieber, 11–42. Baden-Baden: Nomos Publishers, 2003.
- Bozoki, Andras, and John T. Ishiyama, eds. *The Communist Successor Parties of Central and Eastern Europe*. Armonk, NY: M. E. Sharpe, 2002.
- Čular, Goran. "Political Development in Croatia 1990–2000: Fast Transition – Postponed Consolidation." *Politička misao* 37, no. 5 (2000): 30–46.
- Darmanović, Srđan. "Montenegro: Dilemmas of a Small Republic." *Journal of Democracy* 14, no. 1 (2003): 145–153.
- Darmanović, Srđan. "Montenegro: A Miracle in the Balkans?" *Journal of Democracy* 18, no. 2 (2007): 152–159.
- Demokratska partija socijalista Crne Gore. "Istorijat." Accessed July 11, 2012. <http://www.dps.me/o-nama/istorijat>

Brz način da dobijete tačnu referencu

Google Академик

Montenegro: A democracy without alternations

Станите на рамена великана

Montenegro: A democracy without alternations

[O Komar, S Živković](#) - *East European Politics and Societies*, 2016 - journals.sagepub.com

Montenegro is a country in which one of the main features of representative democracy has never developed: government replaceability. After regaining independence and initiating an EU accession process, externally driven changes have stimulated lively institutional transformations which, however, have failed to produce meaningful democratic competition. This article tries to shed some light on the following phenomenon: how is it possible that in a formally democratic legal framework the ruling (ex-communist) party keeps winning each ...

☆ [Сачувај](#) [Цитирај](#) 37 пута наведен [Сродни чланци](#) [Све верзије \(2\)](#)

Приказан је најбољи резултат за ову претрагу. [Прикажи све резултате](#)

Montenegro: A democracy without alternations

O Komar, S Živković - *East European Politics and Societies*, 2016 - journals.sagepub.com

Montenegro is a country in which one of the main features of representative democracy has never developed: government replaceability. After regaining independence and initiating an EU accession process, externally driven changes have stimulated lively institutional transformations which, however, have failed to produce meaningful democratic competition. This article tries to shed some light on the following phenomenon: how is it possible that in a formally democratic legal framework the ruling (ex-communist) party keeps winning each ...

☆ Сачувај Цитирај 37 пута наведен Сродни чланци Све верзије (2)

Приказан је најбољи резултат

Цитирај

- MLA Komar, Olivera, and Slaven Živković. "Montenegro: A democracy without alternations." *East European Politics and Societies* 30.4 (2016): 785-804.
- APA Komar, O., & Živković, S. (2016). Montenegro: A democracy without alternations. *East European Politics and Societies*, 30(4), 785-804.
- ISO 690 KOMAR, Olivera; ŽIVKOVIĆ, Slaven. Montenegro: A democracy without alternations. *East European Politics and Societies*, 2016, 30.4: 785-804.

[BibTeX](#)

[EndNote](#)

[RefMan](#)

[RefWorks](#)